

Torsdag den 17. januar 2013

29. konstaterer, at formålet med de EU-samarbejdsaktiviteter, der er planlagt inden for social og menneskelig udvikling, er at bekæmpe fattigdom, opfylde de grundlæggende sundheds-, uddannelses- og beskæftigelsesbehov og at fremme grundlæggende friheder for alle, herunder de mest udsatte befolkningsgrupper, dvs. flygtninge, fordrevne og alle religiøse mindretal; understreger, at alle disse aktiviteter skal gennemføres på en sådan måde, at de styrker kapaciteter og institutioner i overensstemmelse med principperne om inklusion, gennemsigtighed og god forvaltning;

30. fremhæver Iraks følsomme geopolitiske position, idet landet grænser op til Syrien, Iran, Tyrkiet, Saudi Arabien og Jordan; forventer, at Irak spiller en stabiliserende rolle i området i betragtning af den nuværende borgerkrig i Syrien; forventer, at Irak støtter en demokratisk og inklusiv overgang i Syrien;

31. glæder sig over den nylige oprettelse af Iraks højkommisariat for menneskerettigheder, som er en uafhængig institution, der kan give mening til de rettigheder, som er garanteret i den irakiske forfatning, og spille en central rolle i beskyttelsen af disse rettigheder; understreger betydningen af at bevare institutionens uafhængighed af politisk indflydelse og skaffe tilstrækkelig, sikker og uafhængig økonomisk støtte til dens aktiviteter; understreger, at det er nødvendigt, at statslige organer samarbejder regelmæssigt, gennemsigtigt og løbende i forbindelse med højkommisariatets undersøgelser; opfordrer medlemsstaterne til at støtte højkommisariatets udvikling i form af teknisk bistand, løbende dialog og udveksling af erfaringer i forbindelse med indsatsen for at beskytte menneskerettighederne;

32. pålægger sin formand at sende denne beslutning til formanden for Det Europæiske Råd, formanden for Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, formændene for medlemsstaternes parlamenter samt til regeringen og Repræsentanternes Råd i Republikken Irak.

P7_TA(2013)0024

Gennemførelse af den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og staterne i det østlige og sydlige Afrika i lyset af den nuværende situation i Zimbabwe

Europa-Parlamentets beslutning af 17. januar 2013 om gennemførelsen af den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og landene i det østlige og sydlige Afrika i lyset af den nuværende situation i Zimbabwe (2013/2515(RSP))

(2015/C 440/13)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale mellem Madagaskar, Mauritius, Seychellerne og Zimbabwe på den ene side og Det Europæiske Fællesskab på den anden side, som har været anvendt på foreløbig basis siden den 14. maj 2012,

— der henviser til partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, som blev underskrevet i Cotonou den 23. juni 2000 (Cotonouaftalen),

— der henviser til Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel (GATT), særlig artikel XXIV,

— der henviser til FN's millenniumerklæring af 8. september 2000, som opstillede millenniumudviklingsmålene,

Torsdag den 17. januar 2013

- der henviser til sin beslutning af 25. marts 2009 om den foreløbige aftale om fastlæggelse af en ramme for en økonomisk samarbejdsaftale mellem landene i det østlige og sydlige Afrika på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side ⁽¹⁾,
 - der henviser til kommunikéet fra det ekstraordinære topmøde i Southern African Development Community (SADC) den 1. juni 2012,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 23. juli 2012 om Zimbabwe og til Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/124/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe ⁽²⁾
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at Cotonouaftalens kapitel om handelssamarbejde, i henhold til hvilket EU udvidede de ikkegensidige handelspræferencer til at omfatte AVS-landene, udløb den 31. december 2007, hvorefter situationen ikke har været i overensstemmelse med WTO-reglerne;
- B. der henviser til, at økonomiske partnerskabsaftaler (ØPA'er) er WTO-kompatible aftaler, hvormed formålet er at støtte regional integration gennem udvidelse af handlen, bæredygtig vækst og fattigdomsbekæmpelse og gennem samtidig fremme af AVS-økonomiernes gradvise integration i verdensøkonomien;
- C. der henviser til, at Madagaskar, Mauritius, Seychellerne og Zimbabwe har undertegnet Cotonouaftalen; der henviser til, at respekt for menneskerettighederne er et væsentligt element i aftalen om udviklingssamarbejde mellem EU og AVS-landene;
- D. der henviser til, at foreløbige økonomiske partnerskabsaftaler kan betragtes som et første skridt i processen hen imod fuldgyldige ØPA'er takket være medtagelsen ikke blot af regler om handlen med varer, men også af kapitler om oprindelsesregler og beskyttelsen af nye industrier;
- E. der henviser til, at bestemmelser om god regeringsførelse, politiske institutioners gennemsigtighed og menneskerettighederne, jf. Cotonouaftalens artikel 8, artikel 11b samt artikel 96 og 97, skal betragtes som en integrerende del af den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Madagaskar, Mauritius, Seychellerne og Zimbabwe på den anden side;
- F. der henviser til, at der, selv om den nuværende situation i Zimbabwe med hensyn til menneskerettigheder og demokrati har vist tegn på forbedringer, stadig står mange udfordringer tilbage for det fremtidige samarbejde mellem EU og Zimbabwe, navnlig den fuldstændige gennemførelse af den globale politiske aftale og tilendebringelse af alle former for chikane og menneskerettighedskrænkelser;
- G. der henviser til, at det økonomiske opsving i Zimbabwe stadig er skrøbeligt, og at visse regeringspolitikker udgør en trussel mod de fremtidige økonomiske forbindelser mellem EU og Zimbabwe;
- H. der henviser til, at Zimbabwe åbenlyst tilsidesætter internationale aftaler og sine egne nationale love ved fortsat at tillade salg af ulovligt elfenben fra elefanter;
1. påpeger, at EU skal fremme fair handel mellem sig selv og udviklingslandene, baseret på fuld respekt og en garanti for ILO-arbejdsstandarder og -arbejdsvilkår, og sikre anvendelsen af de højest mulige sociale og miljømæssige standarder; er af den holdning, at dette omfatter betaling af en rimelig pris for ressourcer og landbrugsprodukter fra udviklingslandene;
2. fremhæver den foreløbige ikrafttrædelse af den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale som et vigtigt skridt hen imod en styrkelse af partnerskabet mellem EU og de fire berørte afrikanske lande inden for en stabil juridisk ramme; understreger betydningen af at videreføre forhandlingerne med henblik på at nå frem til en fuldgyldig aftale, der tager sigte på at fremme øget åben og fair handel, investeringer og regional integration;

⁽¹⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 129.

⁽²⁾ EUT L 54 af 28.2.2012, s. 20.

Torsdag den 17. januar 2013

3. betragter ikrafttrædelsen af loven om en menneskerettighedskommission i Zimbabwe som et opmuntrende skridt fra regeringens side med henblik på en forbedring af menneskerettighedssituationen i landet og som et skridt i den rigtige retning som led i den køreplan, der er vedtaget for fredelige og troværdige valg;
4. opfordrer Kommissionen til at opprioritere forhandlingerne med de syv øvrige lande i regionen og til at følge en udviklingsvenlig tilgang, som både er i tråd med regionens og dens landes strategiske målsætninger og prioriteter og i overensstemmelse med WTO-reglerne;
5. giver ikke desto mindre udtryk for sin bekymring over de fortsatte krænkelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i Zimbabwe, der undergraver de forpligtelser, som Zimbabwes nationale samlingsregering har indgået i de senere år, og er navnlig bekymret over den senere tids tilfælde af chikane af menneskerettighedsforkæmpere, journalister og medlemmer af civilsamfundet i Zimbabwe; opfordrer Zimbabwes regering til at træffe alle fornødne foranstaltninger til sikring af, at ingen udsættes for chikane eller intimidering for at have taget fat på menneskerettighedsspørgsmål;
6. beklager manglen på en streng menneskerettighedsklausul i den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale og gentager sit krav om, at handelsaftaler indgået af EU skal indeholde bindende menneskerettighedsklausuler; beklager, at aftalen hverken indeholder et kapitel om bæredygtig udvikling eller et krav om overholdelse af internationale arbejds- og miljøstandarder;
7. understreger, at forsamlings-, forenings- og udtryksfrihed er centrale demokratiske komponenter, som Zimbabwe i den globale politiske aftale fuldt ud forpligtede sig til at fremme; henleder opmærksomheden på den nuværende godkendelsesprocedure og understreger, at ratifikationen af den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale med Den Europæiske Union frembyder en ny lejlighed til at henlede opmærksomheden på nødvendigheden af en fuldstændig gennemførelse af disse forpligtelser;
8. understreger, at suspensionen af EU's udviklingssamarbejde (i henhold til Cotonouaftalens artikel 96) under omstændighederne bør opretholdes, men at EU forsat vil engagere sig til fordel for den lokale befolkning;
9. støtter de målrettede foranstaltninger, der i øjeblikket er på plads fra EU's side og som er en reaktion på den politiske situation og menneskerettighedssituationen i Zimbabwe og omfatter årlige afgørelser, der gør det muligt for EU konstant at overvåge fremtrædende personer i Zimbabwes regering; betoner desuden, at disse foranstaltninger ikke vil blive berørt af den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale;
10. opfordrer Zimbabwes regering til at tage sådanne skridt — herunder genindførelse af retsstatsprincipper, demokrati og respekt for menneskerettighederne og, i særdeleshed, gennemførelse af en fredelig og troværdig forfatningsmæssig folkeafstemning og valgforberedelse, der opfylder anerkendte internationale standarder — som er nødvendige for at gøre det muligt at suspendere de målrettede foranstaltninger;
11. bekræfter, at det er rede til at gøre brug af alle de værktøjer, der står til dets rådighed, i fald der sker en væsentlig forværring af menneskerettighedssituationen, og herunder bl.a. overveje at gøre brug af bestemmelserne i aftalens artikel 65 (den såkaldte ikkegennemførelsesklausul);
12. opfordrer EU's delegation i Harare til fortsat at tilbyde sin hjælp til Zimbabwes nationale samlingsregering for at forbedre menneskerettighedssituationen med henblik på fredelige og troværdige valg i tråd med de standarder, som EU ville forvente af enhver af sine handelspartnere;
13. opfordrer Zimbabwes regering til at håndhæve reglerne om identificering og retsforfølgelse af personer, der er involveret i ulovlig eksport af og handel med elfenben, og endvidere til at arbejde for at øge gennemsigtigheden i Zimbabwes mineindustrier for at sikre, at der gøres behørigt rede for den velstand, der skabes ved lovlig udnyttelse af landets naturressourcer, og at denne velstand kommer alle zimbabweanere til gode;
14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet, næstformanden i Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, EU-Udenrigstjenesten, Zimbabwes regering og parlament og regeringerne i Southern African Development Community (SADC).